

пропорційна інцорудізіяні ші а ліселорѣ фектѣри конфеісіні, ші аніште: 24. ствденці пезніді, 14. зніді, 6. романо-католичі, 6. лстерані, 5. реформаци ші 5. знітарі.

Прекутѣ не грѣшнѣ а аддѣче ла кшоцінда пѣлїкзлї роглнѣ а етѣ ажжторіѣ цперосѣ, че с'а фѣкзтѣ тіперіміѣ сколастїче; пре атѣтѣ не сіпціміѣ петрнші де сѣлпга деторіѣ де а аддѣче челе маї калде мѣлѣмірі дналтеї стѣлпнрі, петрѣ прїптеіска грїче че аре петрѣ клтївареа свнпншлорѣ сеї, фѣрѣ деосевїре де конфеісіне, прекутѣ ші прѣ демпїлорѣ вѣрваци карї стѣрвекѣ спре дналптареа біпелї петрѣ фолосзлї комїне. Сперѣшѣ кѣ тіперїтеа сколастїкѣ, ліпсїтѣ де тіжлоче петрѣ конпїлвареа днвѣдѣтѣрїї, ва шї сѣ прѣдїаскѣ прїптеіска інтецізіне а дналтеї стѣлпнрі, шї прїп сілїнда ла днвѣдѣтѣрѣ шї пѣртареа морале солїдѣ, се ва сіргїа а се фаче демпѣ, ка шї дн авлѣлї віторїѣ сѣ се днпѣртѣшїекѣ де ассеменѣ ажжторїѣ цперосѣ.

Дела марціні 3. Іанварїѣ. Кнлнѣ пѣлпцере че се авлѣ дела зні шї алції дн контра впорѣ недрегѣдїрі че лі се факѣ, свнлѣ днтемїате не дрепгате, атѣлнчї трагѣ сімпатїїле тѣтрорѣ, шї пѣ е нїмеле карѣ п'арѣ погтї знікїрареа ачелора, шї карѣ п'арѣ пѣле шїла ка сѣ ажжте. Кнлнѣ днлѣ віпа ачелора недрегѣдїрі о пѣртѣ кїарѣ ачелї карї рїдїкѣ гласєрї де пѣлпцере, атѣлнчї лїтмеа кавтѣ кѣ індіферїцілѣ ла дѣлншї, шї дї ласѣ ка прїп сѣферїціеле лорѣ сѣ шї снеле пѣкателе шї сѣ се дндїрентеѣ.

Свнлѣ фѣрте векі пѣлпцере зпора преоції роглнї, кѣ дн реладїзіміле лорѣ де тѣте зімеле кѣ зні шї алції ѳменї пѣ лі се дѣ респектѣлѣ че лі с'арѣ кѣвенї; кѣ дн днпреїсієрїї, кнлнѣ се днфѣдїшѣзлѣ ла дерегѣторїе, пѣ арѣ фїпреїсіді днлѣ кїтмарсї шї стареа лорѣ; кѣ днфѣршїтї лі се днлѣшлѣ кѣте одатѣ пеллѣчерї, скѣрѣве шї кїарѣ шалтрактѣрї. Ашїа е; свнтемѣ шарторї кѣ пі с'а днлѣшлїлатѣ кїарѣ поѣ сѣ не афѣлншѣ фадѣ ла зпелѣ сечене, дн карѣ преотѣлѣ роглнѣ жїка о роль фѣрте трїстѣ; знде ера пеквнскѣтѣ, пексокотїтѣ шї пепреїсітї; знде пѣ і се да алтѣ респектѣ дектѣлѣ ачела че се да ла фїекаре омѣ д'рїлнѣ. Прївїндѣ не преотѣлѣ дн ассеменеа сітвацине, амѣ ретасѣ днлемнїці, шї пѣ шїамѣ че сѣ ілпцетѣ маї таре, кїтвареа чеа сѣлпгѣ а преотѣлї, карѣ сѣфѣрїа агѣтеа недрегѣдїрі дн персоналїтатеа лї, сѣ не днлсншї преотѣлѣ дн карѣ кїтвареа ачелї сѣлпгѣ се degrada, се пексокотїа шї се деспреїсіа атѣтѣ де мѣлѣ. Фѣрѣ сѣ фї потѣтѣ лѣа партїдѣ спре анпѣрареа сѣ а преотѣлї сѣ а кїтѣрїї лї, пѣ амѣ кѣфѣндатѣ вїтмаї дн медїтаціне ассїра кавселорѣ ачесторѣ фѣфекте трїсте че се ведѣ шї се репнїсекѣ дн тѣте зімеле.

Нѣ трѣзѣ сѣ маї свнтемѣ знѣ лѣкрѣ кнлоскѣтѣ де тоді, кѣ преоції роглнї, чеа маї таре партѣ, нїчї авѣтѣ нїчї авѣтѣ тіжлоче тревнїцібсе сїре а се клтїва шї а се редїка ла о старе морале дорїтѣ. днлѣтѣ, прїп кшоцінцеле лорѣ челе практиче шї солїде, шї прїп пѣртареа лорѣ чеа есемпларе, сѣ дналде преїсілѣ персоналїтїї лорѣ, шї сѣ факѣ респектатѣ дналта лорѣ кїтваре шї стареа че оккѣлѣ дн віаца чївіле. Се прѣснпнпне днлѣ, кѣ шї челѣ маї де жосѣ преотѣ, дн тіпнлѣлѣ дн карѣ днвѣдѣтѣ сїре а се преглї петрѣ прїпїрїе дарѣлї шї а фнлїкнїшї преоції, дншї агонїсїсече агѣта днвѣдѣтѣрѣ, ка, атѣтѣ дн бесерїкѣ кѣтѣ шї афѣарѣ дн лѣтѣ, сѣ шїе а се пѣрта кѣ знѣ тактѣ, карѣ сѣ факѣ опѣре персѣнеї селе ка преотѣ шї ка омѣ. Кѣ тѣте ачестеа, кѣ дорѣре vedemѣ есешїле трїсте дн тѣте зімеле, кѣ зні дїптрншїї, де шї дн бесерїкѣ ка мїністрїї аї челорѣ сѣпте трагѣ респектѣлѣ крещїнілорѣ крїднціошї шї евлавїошї; дар дн днпреїсієрїїле дн афѣарѣ, дншї вітѣ кѣ тотѣлѣ де сіне, шї се портѣ ашїа де стѣрнѣ шї пеквнцібсѣ, дн кѣтѣ пѣ е тіраре кѣ лі се тѣлѣсече респектѣлѣ шї преїсірїеа че лі с'арѣ кнлѣ. Аѣ ашїадар ачї преоції кѣвѣлѣ де а свнпїа шї а пѣлпче, кѣ днлѣрїчїнареа лорѣ е таре шї сѣлпгѣ, кѣ деторїеле лорѣ свнлѣ мѣлте шї греле, шї кѣ кѣ тѣте ачестеа пѣ свнлѣ сокотїці, преїсіці шї респектаці днлѣ кѣтѣ с'арѣ кѣвенї?

Есте трїстѣ лѣкрѣ кѣ адеврѣтѣ а vedѣ атѣтѣ де днжосїтѣ демпїтатеа чеа таре шї сѣлпгѣ а преотѣлї, карѣ есте прїетнлѣ челѣ недеспрїцітѣ алѣ попорѣлї. дела пашѣреа омѣлї пѣлѣ ла шѣртеа

кнлїрїле вілїї, шї карѣ, зікнлнѣ ашїа, шїе дн шїла сеа шїлѣтї-реа сѣфѣлетелорѣ крїднціошлорѣ че се афѣлѣ сѣлѣ пѣсторїеа лї. Дар чеа че не фаче сѣ не сїлїрїамѣ маї мѣлѣ есте, кѣ прїп пексокотїнда шї деспреїсірїеа персоналїтїї преоції, се пексокотече шї се деспреїсіече кїар днвѣдѣтѣра чеа сѣлпгѣ аї кѣрїа преоції свнлѣ прїдїкаторї, се речече кїар евлавїа омѣлїлорѣ крїднціошї кѣтре челе сѣпте, слѣсече кїар крїднїца, сіпгѣлорѣ тіжлѣкѣ де шїлѣтїрїеа попорѣлї, шї пѣтїмече днлсншї релїцізінеа карѣ есте лѣгѣтѣра прїп карѣ омѣлї се днлїрѣвнѣ кѣ Dsmnezeѣ. Шї ашїої пѣте чїнева сѣ прѣведѣтѣ зрнїрїле ачеле днфрїкошїате, кнлнѣ попорѣлѣ ва кнлѣ дн індіферїцістїкѣлѣ ачелѣ грѣсѣ шї дн пѣлїсареа ачелї вѣртале кѣтре релїцізіне, де а трїї дн лѣтѣ фѣрѣ шнлѣгїере шї де шїрї фѣрѣ нїчї о споранцѣ?

Свнлѣ фѣрте мѣлте ліселе шї дефектеле дн пѣртареа дналфѣрѣ а впорѣ преоції дн кѣтѣ с'арѣ гѣреа кѣ еї сіпгѣрїї вѣрѣ сѣлї-дектѣ не ѳменї, ка сѣ пѣ део опѣреа шї респектѣлѣ кѣвнїцібсѣ скїмеї шї кїтѣрїї лорѣ. Ної не тѣрїїнїмѣ а аддѣче аїчї вїтмаї знѣ дефектѣ, карѣ вате фѣрте таре ла окї, карѣ днлїтнѣкѣ стѣрлѣчїрїеа демнїтїї преоції, шї карѣ, де шї се vede мїкѣ, есте днлѣтѣ ѳкасѣ таре а пексокотїцеї шї деспреїсілї петрѣ карѣ преоції редїкѣ гласєрї де пѣлпцереї атаре. (ва зрїта).

България.

Дн Стѣтгартѣ е скрїе: Дѣлѣ че дншїа прѣрїеа гѣвернїлї австрїакѣ с'аѣ делѣтѣратѣ, прїп ледїсірїеа чеа маї нѣшѣ, тѣте нїдїчїле карѣ опрїа пѣлѣ аккѣнї не Церманї де а емігра кѣтре България, шї де а колонїса ачѣсѣтѣ дѣрѣ біпеквнлпнтатѣ де Dsmnezeѣ, с'а дешептатѣ лѣареа амнїте а ачелора карї аѣ пѣлїчере де а емігра, шї шїаѣ дндїрентатѣ окї кѣтре днлїтїрїеа Дѣлїрїї де жосѣ. Гѣвернїлѣ постѣрѣ (Вїртембергѣ) днлѣ с'а оккѣнатѣ дешѣлѣ, прѣкѣтѣ шїлѣ, кѣ днлїтѣрѣдїсінеа ачѣста. Фїндїкѣ кнлнѣ ва венї тіпнлѣ, гѣвернїлѣ ва фаче фѣрѣ дндоїалѣ пѣлїкнїцінїле кѣвнїцібсѣ; де ачелї амѣ сѣлпгѣ не комнїтрїоції пострїї вїртембергїанї, ка маї днлїтїѣ сѣ асенте ачеле пѣлїкнїцінї, шї ашїої сѣ се оккѣне кѣ релїсісареа планїрїлорѣ лорѣ де а емігра кѣтре България. (О. Д. П.) — Тѣлхѣрїїле, че с'аѣ днлїтїлплатѣ дн тіпнїї чеї маї нѣшї дн България, аѣ фѣкзтѣ мѣлѣ де ворѣ дн пѣлїкнѣ, шї аѣ датѣ оккнсі-зне ка сѣ се жадїче рѣлѣ днпреїсієрїїле ачестеї дѣрї.

Тѣлхѣрїїле дн България аѣ фостѣ тотѣдѣзїа знѣ лѣкрѣ обнїшнїтѣ; дар маї вѣртосѣ атѣлнчї кнлнѣ, дн зрїта ресѣїелорѣ, о мѣлїтїеа таре де ѳменї рѣшїнеа фѣрѣ оккнпациїне, шї адеврѣлнѣ тіжлоче де агонїсірїеа хрїанїї нїеції, се днлїрїціа не шесєрїде челе днлїнсе але ачестеї дѣрї, карѣ де сѣте де ашї п'а авѣтѣ нїчї о полїції релїгїате.

Есте фѣрте днведерѣтѣ, кѣ інсєрєкціїнеа днлї зрїта а Българияї а авѣтѣ о зрїтаре днлїсеплѣтѣрїї де а се днлїмѣлї ашї тѣлхѣрїїле дн месєрѣ маї таре дектѣлѣ алтѣ датѣ. Днлїчепѣлѣ шї карактерѣлѣ ачестїї ресѣїї інсєрєкціїнале, есечеселе челе селѣгаціне шї грозда-ве, прїдѣрїле, пѣстїрїле шї ашїрїндїле кѣ карѣ с'а днлїсепнатѣ армѣта револүціїнарѣ, аѣ трѣвнїтѣ сѣ деморалїсече фѣрте мѣлѣ не ачї че аѣ лѣатѣ партѣ ла ачеле сечене снлїмнїлѣтѣрїе. Дѣлѣ че кѣ о ловїтѣрѣ пѣтернїкѣ се днлїрїціарѣ грѣмезїле ачелеа де ѳменї армациї, дн але кѣрѣра шїре іптрасе сїрїтнлѣ пекснпнєрїї шї алѣ ревелншїї дн контра прїнчїпнлї авторїтїї дїсїтїме; шї днлѣ че прїп жадїрїле шї пѣстїрїле ресѣїїлї ачелїа с'а днлїтїлплатѣ ка мѣлїї ѳменї прївациї сѣ шї пѣрѣлѣ тѣтѣ аверсї шї есістїнда; ашїої дн ачесте днпреїсієрїї шї ателе мѣлте ка ачестеа а трѣвнїтѣ сѣ зрїтезе днлїтїрїеа тѣлхѣрїїлорѣ дн дѣрѣ. Дар шї днлїтїрїеа послїї ordїне де лѣкрїрїї кѣ полїції релїгїате дн България днлѣ а авѣтѣ о інфлї-цілѣ ассїра днлїтїрїї фѣкѣторїлорѣ де реле. Есте кнлоскѣтѣ кѣ, атѣтѣ дн орашеле шї четѣціле Българияї кѣтѣ шї не пѣсте, се афѣла знѣ таре нѣмерѣ де ѳменї, десєрє карї пѣ потеа чїнева сѣ аїѣ опнїсіне вѣлѣ, шї карїї дншї дїнеа віаца днлїтїрїї мѣлѣ пѣрїкн-лоєѣ секєрїтїї пѣлїче. Аккѣн кнлнѣ се днлїтїне тѣла чеа днлїтѣ а лѣцеї ка сѣї ажжнлѣ, еї вѣрѣ сѣ скане де днлїса, шї се ассєкнлѣ дн пѣдѣре шї пѣсте, де знде батѣ ресѣїїї кѣ соціетатеа пнлїчїе.

Арѣ грѣшї чїнева фѣрте рѣлѣ, кнлнѣ арѣ вѣрѣ сѣ део ачесторѣ

миці але Гвберніалі, ші ачеле каре слъцескѣ спре а пълзі ла вѣмѣ. Ачестѣ флотъ днѣрѣкошіатъ аре спре слъжба сеа дн тѣмнѣ де паче 140,000 матросѣ днѣвцаці, 2000 де матросѣ тѣнерѣ, 15,000 солдаці маринарѣ днѣвцѣрѣці дн 4 дѣвѣсѣні сеѣ 102 компаніе. Афарѣ де ачестѣа маѣ сѣнтѣ 7. бригаде де волонтарѣ пе ла арсенале, карѣ сѣнтѣ тоці артилерѣсті днѣвцаці, ші 3 баталіоане де пълзѣторѣ аї дермѣлорѣ.

— О газетѣ англѣкѣ скріе зрѣтѣоареле: Не афѣлѣмѣ дн посѣдѣне де а фаче кпосекѣтѣ, кѣ Лордѣлѣ Абердеен, прешедѣтеле мѣністерѣлѣ де аккѣмѣ, каре маї пайнте а фостѣ зпѣ днпротѣвѣторѣ рѣі маге ла еманѣпаѣзѣне Евреѣлорѣ, шіа скѣмѣватѣ дн тѣмнѣлѣ дн зрѣтѣ іеделе дн прѣвѣца ачестѣа, ші аккѣмѣ сѣрѣціне прѣрѣіе ачелора карѣ черѣ, ка евреѣлорѣ сѣ лі се дее егалѣтате полѣтѣкѣ. Каса Ротшѣлѣдѣ сперѣзѣлѣ, кѣ пѣ ва трече сесѣзѣне вѣітоарѣ а парламентарѣлѣ, фѣрѣ ка Баронеле Лѣонелѣ Ротшѣлѣдѣ сѣ ші прѣіедекѣ локѣлѣ дн парламентарѣ, ка деустватѣ аѣлѣ пѣрѣці чеї маї днсементѣ дн Londonѣ.

Търція.

Константинополе 1 Іанваріе. Маса де трѣне че с'а порѣтѣ де маї шѣлѣ пѣрѣці дн контра Монтегерѣнілорѣ, се зѣче кѣ с'арѣ сѣі ла 27 баталіоане. Се скріе кѣ ачестѣа потерѣ ва фѣ де аажѣсѣ пѣлѣмаї спре а гонѣ пе Монтегерѣні дн мѣзѣці лорѣ; чѣ кѣарѣ спре а кѣспрѣнде ші мѣзѣці. Мѣністерѣлѣ тѣрѣескѣ де ресѣої а трѣмісѣ лѣі Омерѣ Паша спре дѣспѣсіѣзне маї мѣлѣі офѣціалѣ дн статѣлѣ дѣперале ка сѣ комѣнде колоанеле де аттѣкѣ. Дн Константинополе се креде, кѣ Монтегерѣні аѣ маї мѣлѣі офѣціалѣ ші артилерѣсті сѣрѣціні. Дн тоатѣ днѣтѣшлареа се паре кѣ драма Монтегерѣнілѣ се апропіе де сѣрѣшѣтѣ.

— Поарта отоманѣ се днѣркѣкѣ тотѣ маї адѣжѣкѣ. Еа лѣкрѣ токмаї ка кѣм арѣ вої сѣ се лѣвѣскѣ де тоате латѣрѣле, пѣнтрѣ ка сѣ сілѣскѣ пе потерѣле Еврѣопѣ спре аї хотѣрѣж сѣортеа. Дн каса сѣлѣтѣлѣ мѣрѣжѣнтѣ ачѣ а фаворатѣ пе Грѣчѣ, ачѣ пе Латѣні. Деокамѣдатѣ еа а днѣлѣнітѣ дѣрѣцѣеле Рѣсѣіе, каре ашѣрѣ інтереселе Грѣчѣлорѣ, ші а вѣлѣматѣ пе Гранѣца каре сѣрѣціне каса Латѣнілорѣ. Дар тотѣ деодатѣ а датѣ Рѣсѣіе оккѣсіѣзне де а реклама, пѣнтрѣ кѣчѣ Поарта п'а лѣсѣатѣ ка сѣ се чѣіескѣ дн пѣлѣлѣкѣ ферманѣлѣ трѣмісѣлѣ кѣтре Патриарѣхѣлѣ дн Іерѣсалѣмѣ дн прѣвѣца сѣ мѣрѣжѣнтѣ. Гвбернѣлѣлѣ рѣсѣек с'а сѣлѣратѣ, дар а лѣсѣатѣ лѣкрѣлѣ ашѣа. Де аттѣчѣі Поарта а датѣ Рѣсѣіе оккѣсіѣзне поѣрѣ де рекламаїзѣне. Ла пѣщера дн Вітѣлѣеѣтѣлѣ аѣа дн тѣмнѣі маї де мѣлѣлѣ ші Латѣні ші Грѣчѣ ші Арменѣі кѣте о кѣіе. Дела зпѣ тѣмнѣ днѣкочѣ Латѣніі перѣдрѣ дѣрѣтѣлѣ ачестѣа, ші Франѣосѣі вѣрѣрѣ аккѣмѣ ка еар сѣлѣлѣ дѣлѣлѣдѣскѣ. Поарта а аскѣлатѣлѣ черѣрѣле гвбернѣлѣлѣ франѣозескѣ; дар дн локѣ де а да Латѣнілорѣ а трѣіа кѣіе прѣкѣжѣ а а вѣтѣ маї де мѣлѣлѣ, еа лѣлѣ кѣіеа Грѣчѣлорѣ ші о дѣте Латѣнілорѣ. Есте днвѣсѣратѣ кѣ Рѣсѣіа пѣ ва сѣлѣерѣі ачестѣа, ші D. Озероф, дн сѣрѣчѣнатѣлѣ кѣ трѣіеле дѣпломатѣче рѣсѣіе, ва рапорта ла Петерѣсѣргѣ. Се веде кѣ прѣлѣтрачѣста Поарта а вѣрѣтѣ сѣ ші ресѣзѣне о рѣкѣмѣ дн контра Рѣсѣіе пѣнтрѣ шѣртѣареа еї кѣтре Монтегерѣні. Дар каре дѣ ва фѣ ресѣлѣтѣлѣ?

India.

Парламентарѣлѣ англѣкѣ де аккѣмѣ аре сѣ хотѣраскѣ дѣспре прѣвѣлѣцілѣлѣ компанѣіе англѣче дн India, ші дѣлѣ обѣчѣіе а ші аллѣсѣ зпѣ комѣтетѣ комѣсѣлѣ дн чеї маї днсементѣлѣ вѣрѣвѣці де статѣ аї парламентарѣлѣ. Ачестѣ комѣтетѣ а кѣмѣматѣ днпайнтеа сеа ші а аскѣлатѣ о мѣлѣдѣте де офѣціалѣ чѣвѣлѣ ші мѣлѣтарѣ ші оаменѣ прѣвѣці, карѣ с'аѣ афѣлатѣ дн сѣрѣвѣлѣлѣ компанѣіе індіче. Рапортѣлѣ че ачестѣ комѣтетѣ а фѣлѣкѣтѣлѣ кѣтре парламентарѣ дн прѣвѣца Індіеі кѣспрѣнде пѣсте о тѣлѣ де фѣі, ші се днпѣнде асѣспра сѣрѣціі фѣнанѣціале а дѣрѣі ачестѣіа; дар тотѣодатѣ атѣнде ші стареа полѣтѣкѣ а еї.

Дѣлѣ дателе дн ачестѣ рапортѣ афѣлѣмѣлѣ, кѣ посѣсѣсіѣнѣле англѣче дн India кѣспрѣндѣ о днпѣндере де пѣлѣмѣтѣ де 30,000. мѣле деографѣче пѣтратѣ кѣ 99,409,902. сѣлѣлѣте. Стателе індіче каре сѣаѣ сѣлѣ прѣтекѣсіѣзне Англѣіе аѣ о днпѣндере де пѣлѣмѣтѣлѣ пѣсте

30,000. мѣле деографѣче пѣтратѣ, дар кѣ о попорѣцізѣне аѣа де 52,359,051. сѣлѣлѣте. Сокѣтѣндѣ кѣ прѣтекѣсіѣзне есте маї ка ші стѣлѣлѣіреа, се поѣте зѣче кѣ Англѣа стѣлѣлѣше дн India о днпѣндере де пѣлѣмѣтѣ кѣ 150,000,000. сѣлѣлѣте де лѣкѣзіторѣ. Арѣ креде чѣіеѣа кѣ спре а чѣіеа атѣта локѣ ші атѣці оменѣ дн сѣлѣлѣшере, Англѣа днпрѣсѣлѣндѣзѣ о арматѣ де сѣлѣрѣатѣ; дар пѣ е ашѣа. Тотѣ арматѣ Англѣіе дн India се сеа ла 289,529. солдаці; дар ачѣстѣа пѣ сѣнтѣ тоці Англѣі, дѣкѣтѣлѣ пѣлѣмаї 49,408, іар чеїлѣлѣлѣ 240,000. сѣнтѣ Індіанѣ. Кѣ ачестѣ шѣлѣлѣ мѣлѣ де оменѣ, Англѣа траѣе ла сѣіе богѣціа Індіеі ші се фѣлѣосѣе де дѣлѣса. Дар кѣнд ачѣа арматѣ індіанѣлѣ де 240,000. ва фѣ днѣвѣцѣатѣ тоатѣ дѣсіпѣліна ші тоатѣ такѣіка сѣрѣоѣлѣтѣ, оре аттѣчѣі кѣмѣ ва маї поѣ Англѣа сѣ днѣлѣ India дн стареа дн каре о стѣлѣлѣше астѣзі?

Лордѣлѣ Елѣнѣборѣгѣ, каре сѣлѣ мѣністерѣлѣ лѣі Пѣел а фостѣ прешедѣтеле аѣлѣ комѣтетѣлѣ комѣсѣлѣ пѣнтрѣ трѣбееле індіче, а по вѣсѣтѣлѣ зрѣтѣторѣіа анекѣдѣтѣ: „Анѣлѣкарѣа парламентарѣлѣ де а лѣдѣ кѣспѣціѣнде ші кѣлѣтѣрѣ днпре лѣкѣзіторѣі Індіеі, се паре кѣ ва адѣдѣче зпѣлѣ перѣкѣлѣлѣ поѣ. Днпѣі адѣдѣкѣ вѣіне аммѣіате де о вѣсѣтѣ че маїа фѣлѣкѣтѣ Дварѣканѣстѣ Тагорѣ, чѣлѣ маї днѣвѣцѣатѣ Індіанѣлѣ каре а вѣлѣтѣлѣ дн Англѣа, ші чѣлѣ маї днѣвѣцѣатѣ дн дѣра ачѣеа. Днпѣі о днпѣнѣдѣлѣ кѣнд чѣгіамѣлѣ дн газете о кѣлѣлѣтѣрѣ че Дварѣканѣстѣ Тагорѣ а чѣлѣтѣлѣ дѣспре кѣрѣшѣреа ші днѣлѣлѣтѣрѣа Індіанѣлорѣ, еатѣ кѣ іпѣтрѣ ла мѣне днлѣсѣшѣ елѣ, ші дѣ зѣсѣіе: „Токмаї аккѣмѣ чѣіескѣ кѣлѣлѣтѣрѣа Домнѣіе телѣ дѣспре кѣрѣшѣре.“ „Са тѣлѣрѣтѣ?“ мѣ іпѣтрѣлѣ елѣ. „Да, дѣ ресѣлѣсѣіе; аїчѣ ла пої се тѣлѣрѣше тотѣ;“ дар пої поѣтемѣ дн каса ачѣста сѣлѣ вѣрѣлѣмѣлѣ ашѣндѣі слѣвѣдѣлѣ, фѣлѣрѣ сѣ пе темѣтѣлѣ кѣ се ва аѣзі. Домнѣа теа шѣі кѣ зпѣі дн комѣпатрѣоціі мѣі вѣрѣлѣ сѣ де днѣлѣлѣтѣрѣ ші кѣрѣшѣре Індіанѣлорѣ. Елѣ крѣдѣлѣ кѣ де се вѣрѣлѣ днпѣлѣні дѣрѣцѣеле лорѣ. Англѣа пѣ вѣрѣлѣ поѣте аттѣчѣі рѣшѣлѣ дн India маї мѣлѣлѣ де трѣі лѣлѣ. „Ба нѣчѣ трѣі сѣпѣтемѣлѣ“ днпѣі тѣіе елѣлѣ вѣрѣба ші аѣеа днрѣпѣтѣе. Лордѣлѣ Елѣнѣборѣгѣ зѣче комѣтетѣлѣ сѣлѣ кѣцѣте, кѣтѣ е де перѣкѣлѣсѣ а да Індіанѣлорѣ постѣрѣі дн адмѣністраѣсіѣзне Індіеі, кѣтѣ е де перѣкѣлѣсѣ а де аѣче скоале. „Дѣкѣ се вѣрѣлѣ ашѣеѣа ші днѣлѣсѣрѣі де фѣрѣ, а дѣлѣгѣ елѣ, кѣмѣ ва фѣі кѣ потѣлѣлѣ ка сѣ пе поѣтемѣ чѣіе стѣлѣлѣіреа поастрѣ прѣсте дѣрѣле ачѣеа? Ачѣста арѣ фѣі дн контра мѣндѣці чѣлѣі сѣлѣтѣоѣсе. Нѣчѣ зпѣ попорѣ кѣлѣлѣватѣ пѣ се ва сѣлѣлѣне стѣлѣлѣлѣрѣі поастрѣ.“ — Ачѣста зѣсѣлѣ кѣ алѣе вѣрѣе днсементѣлѣ: лѣсѣаці пе Індіанѣі дн пѣшѣінда лорѣ, пѣнтрѣ ка сѣлѣ рѣшѣлѣ дн склаѣвѣа англѣкѣ. (Лѣідѣлѣ).

Цѣра ромѣлѣскѣ.

Дѣлѣлѣ кѣмѣ се аѣде, дѣрѣкѣсіѣзне пѣлѣтѣрѣі кѣ вапоаре пе дѣлѣтѣре а дѣскѣіе негѣоціанѣсіні кѣ гвбернѣлѣлѣ дѣрѣі ромѣлѣшѣі, спре а фаче рѣлѣлѣ Арѣцѣшѣі пѣлѣтелнѣкѣ, чѣеа че се поате зпѣіорѣлѣ прѣктѣіка. Дѣкѣ Арѣцѣшѣлѣ се ва зпѣі кѣ рѣлѣлѣ Дѣлѣшѣвѣціа апроанѣе де Бѣлѣвѣрѣці, аттѣчѣі се вѣрѣлѣ сѣі вапоареле пѣлѣ ла капѣтала дѣрѣі ачѣстѣа.

Днпѣнѣдѣре де ла еспѣдѣтѣрѣа Телеграфѣлѣі.

Де ші с'а фостѣ хотѣрѣжѣлѣ ка пѣлѣмаї атѣтеа есѣмпларѣе дн газете ачѣста сѣ се тѣлѣрѣаскѣ, прѣ кѣтѣ ва фѣі де маге пѣлѣтѣрѣлѣ прѣлѣспѣрапѣцілорѣ ла днчѣлѣлѣлѣ ешѣрѣі еї ла лѣлѣнѣлѣ; дар фѣіндѣкѣлѣ зпѣі днпѣрѣзілѣ фѣорте шѣлѣлѣ, ші кѣ тоате ачѣсте тотѣ черѣлѣ сѣлѣ лі се трѣмітѣлѣ тоці пѣлѣтерѣі дела днчѣлѣлѣ: пої маї пѣлѣлѣкѣмѣлѣ ші кѣ оккѣсіѣзне ачѣста, кѣ ачѣі карѣі вѣрѣлѣ днпѣрѣзіа кѣ прѣлѣспѣрапѣсіѣзне пѣсте 20. Іанварѣі, пѣ вѣрѣлѣ поѣте кѣлѣтѣа нѣчѣ днпѣрѣлѣлѣ кѣлѣлѣ пѣлѣтерѣі чѣі днпѣлѣлѣ.

Коррѣспѣндѣнѣцѣ.

Длѣі. І. П. дн Banatѣ. Нѣлѣ мѣрѣлѣлѣлѣ нѣчѣ о лѣлѣлѣ. Фѣоаіа есте а попорѣлѣлѣ ромѣлѣлѣ. Ілѣлѣлѣціѣнда кѣ арѣкѣлѣлѣ де коррѣспѣндѣнѣцѣе.

Кѣрѣсѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣлѣ ла Вѣіаа дн 14. Іанварѣі. Калѣнд. поѣ.

Аѣрѣлѣлѣ	-	-	-	-	-	-	-	113 $\frac{1}{4}$
Арѣпѣтѣлѣлѣ	-	-	-	-	-	-	-	108.

TELEGRAFUL ROMAN.

Telegrafulu ese de doe ori pe septemână: Mercurea și Sâmbăta — Prenumerățiunea se face în Sibiu la espeditura foiei, pe affără la Ce. R. poște, cu bani gata, prin scrisori francate, adresate către espeditură.

N^{ro} 2. ANULŪ I.

Sibiu 7. Ianuariu 1853.

Prejiul pnumerațiunei pentru Sibiu este pe anū 7. fl. m. c; ear pe o jumătate de anū 3. fl. 30. cr. — Pentru celealte părți ale Transilvanii și pentru provințiile din Monarhiă pe unū anū 8. fl. ear pe o jumătate de anū 4. fl. — Inseratele se plătesc cu 4. cr. șirulū cu slove mic.

Depeșe telegrafice

Zara 7. Ianuariu. Montenegrinii se pregătesc de a se împotrivi cu desperățiune. Poterea cea mai mare a Turcilor se concentrează în Albania; alū doilea corp de atac se adună în Herțegovina.

Constantinopole 1. Ianuariu. După cum se aude, D. Ozerofū, însărcinatulū cu trebile diplomatice rusești, a reclmatū la Pörtă în contra concesiunilor ce s'aū făcutū Latinilorū în privința sf. mormântū cu paguba Grecilorū. — La Seraievo în Bosnia se vorū așeza doe agenție consulari din partea Angliei și Franției. — Tôte trupele turcești despre uscatū în contra Montenegrului se suie la 27. bataliōne.

— Bombaī în India 17. Decemvrie. Espedițiunea Anglilorū în contra Birmanilorū s'a sfârșitū cu învingerea acestorū din urmă. S'aū denumitū commisarī cari s'ă întrupe locurile acelea cu possessiunile anglice.

Transilvania.

Telegrafulū (urmare).

După ce se întocmi linia telegrafică dela Parisū la Lile, Șap luă însărcinarea nouă de a așeza și alte linie assemenea. Exemplulū franțosilorū îlū imită și Anglia, care încă începū a întocmi linie telegrafice, însă cu mijlōce scimbate. Dēsupra coperișului casei se așeza unū aparatū cu șese clape miscătōrie, care se putea încide și descide, și după rândulū și numărulū clapelorū ce se punea în mișcare, se producea o mulțime de semne deosebite. În timpī mai dincōci a întemeiatū și Prusia o liniă telegrafică, prin care se unia provințiile renane cu Berlinulū. Mecanismulū ce'la întrodusū la aparatulū desupra coperișului casei de observațiune era astūfelū, încătū printrânsulū se putea produce o mulțime de semne deosebite.

Dar afflarea acēsta cu tôte îmbunătățirile ce a priimitū prin Anglii și Prusiani era încă fōrte nedeplinită; căci nu se putea slugi cineva cu telegrafulū decătū numai zioa, și și atuncī numai când era zioa luminōsă și fără negure seū cēță. Către acēsta i se tăgădui lui Claudie Șap meritulū afflării aceștia și se dete Troianilorū și Grecilorū, încătū elū căzu într'o melancoliă adăncă, și în anulū 1805. își luă singurū viața arruncânduse într'o fântână.

Precând Franția, Anglia, Prusia se întrebuița cu telegrafulū lui Șap, și pe când și alte staturī făcea pregătiri de a'lū întroduce, se auzi în anulū 1808. în Monahiū în Bavaria despre unū telegrafū electricū. Dar nu se putea încă nimine încredința despre practicabilitatea lui, fiinducă nu se cunoștea încă legătura care este între electricitate și magnetismū. După ce prin experimentele fizicilorū Oerstet și Faradai s'a

probată că puterile electrice cu cea magnetică sunt identice, au început atât Franța cât și Anglia și America de la nord, precum și Germania, a face cercări de întemeiere a liniei de telegraf electromagnetic, care din ce în ce s'au perfecționat tot mai mult.

Telegraful electromagnetic stă dintr'un drot de fier care prin aer, prin pământ ori pe sub mări se poate întinde la cea mai mare depărtare. La capetele drotului este așezat câte un aparat electric, care, punându-se în atingere cu drotul, îi împărtășește acestuia o putere de a face la celălalt capăt al drotului semnele ce voeste ceva. Acesta se face cu o iuțelă atât de mare, încât în clipa în care se atinge aparatul de capătul drotului, în aceeași clipă se și produce semnul la celălalt capăt.

Folosele telegrafului acestuia sunt necalculabile. Mai întâi ori ce corespondință se poate face printrânsul atât noaptea cât și ziua, atât pe timp frumos cât și neguros se ceșos. Fie depărtarea cât de mare, de la o margine a Europei la celălaltă, sau până la marginea Americii, nu se pierde cel mai puțin timp; căci fluidul electric se duce mai iute decât iară lumina. Semnele se fac unul după altul așa de curând, precum e vorba gata din mâna culegătorului de litere dintr'o tipografie. Nu e de trebuință a fi stațiuni intermediare, decât numai acolo unde voeste ceva a avea corespondință. Când este ca să se telegrafeze ceva, se poate da semn că să audă și să se scoale acel ce îngrijește de trimiterea depeșelor prin telegraf. Ce e mai mult; depeșa poate să se scrie și singură numai prin mecanismul aparatului de la capătul drotului.

Decând a ajuns telegraful la acest grad de perfecțiune, toate statele mai civilizate se întrec a așeza linie spre a se folosi de această aflare minunată. Cele mai multe staturile ale Europei se pot corespunde între sine prin telegraf în vreocâteva minute. Anglia corespunde cu Franța și cu celelalte state continentale prin telegraf submarin. America voeste a întemeia o linie cu Europa pe sub Oceanul Atlantic. Franța încă voeste a se pune în corespondință telegrafică cu Algeria din Africa pe sub marea Mediterană. Dintre toate statele Europei, Austria are mai multe și mai lungi linii telegrafice întemeiate. Cu bucurie salută și Transilvania linia telegrafică din Viena până în Sibiu. Nu va trece mult și, decât nu toată lumă, cel puțin părțile ei cele mai civilizate vor fi mrejuite de linii telegrafice în toate direcțiile, și atunci se va împlini ceea ce se zice: Strigavoi și se va auzi glasul meu până la marginile pământului !

Superstițiunea și neștiința oamenilor nu este în stare de a calcula trebuința și foloasele telegrafului. Assemenea oameni începându-și a vedea în telegraf un ceva aducător de rău, fac de multe ori piedici corespondințelor prin stricăciuni reușite. Guvernul este totudeauna în dreptul și puterea sa de a pedepsi staționar pe assemenea oameni. Dar încă puțin și se vor încredința toți de adevăr. Cu cât se întind liniile drumurilor de fier, cu atât se va asigura și telegraful de cugetătorii și făcătorii de rele. Telegrafii își vor întinde droturile pe marginea drumurilor de fier, și acei cari sunt însărcinați cu paza acelor drumuri, vor putea privegia cu înlesnire și droturile telegrafilor.

Sfârșim exclamându: cine poate prezice până la ce grad de perfecțiune poate încă să ajungă telegraful electromagnetic de astăzi !

Sibiu 5. Ianuarie. Înaltul Ministeriu de cultură și de învățământul public, s'a îndurat a aplacida pentru studenții săraci din Transilvania și pe anul acesta școlar un ajutoriu de 300. fl. m. c. pe lună.

Din acestu ajutoriu se voru împartăși și acum ca și în anul trecut, 60 studenți din orice clase de școlă, după proporțiunea impoporățiunii și a lipselorū fiecării confesiunii, și anume: 24. studenți neuniți, 14. uniți, 6. romano'catolicī, 6. luterani, 5. reformați și 5. unitari.

Precătu ne grăbimū a adduce la cunoștința publiculuī românū acestu ajutoriu generosū, ce s'a făcutu tinerimii scolastice; pre atātu ne simțim petrunși de sfânta detoriă de a adduce cele mai calde mulțamiri înaltei stăpăniri, pentru părintesca grige ce are pentru cultivarea suppușilorū seī, fără deosebire de confesiune, precum și pré demnilorū bărbați cariī stăruescū spre înaintarea bineluī pentru folosulū comune. Sperămū că tinerimea scolastică, lipsită de mijlōce pentru continuarea învățaturii, va ști să prețuiască părintesca intențiune a înaltei stăpăniri, și prin silința la învățatură și purtarea morale solidă, se va sirgui a se face demnă, ca și în anulū viitoriū să se împartășescă de asemenē ajutoriu generosū.

Dela margini 3. Ianuariū. Când plângerile ce se audū dela uniī și alții în contra unorū nedreptăți ce li se facū, suntū întemeiate pe dreptate, atunci tragū simpatiile tuturorū, și nu e nimene care n'arū pofiti ușurarea acelora, și care n'arū pune mâna ca să ajjute. Cândū însă vina acelora nedreptățiri o pōrtă ciarū aceia cariī ridică glasurī de plângere, atunci lumea caută cu indiferința la dănsii, și îi lasă ca prin sufferințele lor să'și spele păcatele și să se îndirepteze.

Suntū fōrte veci plângerile unora preoții romăni, că în relațiunile lorū de tōte zilele cu uniī și alții ōmenī nu li se dă respectulū ce li s'arū cuveni; că în împregiurări, cândū se înfățisēză la deregătorie, nu arū fi prețiuīți după ciāmarea și starea lorū; că însfârșitū li se întâmplă câte odată neplăceri, scărbe și ciarū maltractări. Așia e; suntemū martori că ni s'a întâmplatū ciarū noă să ne afflāmū față la unele scene, în care preotulū românū juca o rolă fōrte tristă; unde era necunoscutū, nesocotitū și neprețuitū; unde nu i se da altū respectū decâtū acela ce se da la fiecare omū de rândū. Privindū pe preotulū în asemenē situațiune, amū remasū înlemniți, și nu știamū ce să plângemū mai tare, ciāmarea cea sfântă a preotuluī, care sufferia atâtea nedreptățiri în personalitatea luī, seū pe însuși preotulū în care ciāmare aceea sfântă se degrada; se nesocotia și se desprețuia atātu de multū. Fără să fi potutū lua partidă spre appārarea seū a preotuluī seū a ciāmării luī, né amū cuffundatū numaī în meditațiune assupra causerorū acestorū efecte triste ce se vedū și se rennoiescū în tōte zilele.

Nu trebuie să mai spunemū unū lucru cunoscutū de toți, că preoții romăni, cea mai mare parte, nici aū avutū nici aū tōte mijlōcele trebuințiōse spre a se cultiva și a se redica la o stare morale dorită, încātū, prin cunoștințele lorū cele practice și solide, și prin purtarea lorū cea esemplare, să înalțe prețiuilū personalității lorū, și să facă respectatā înalta lorū ciāmare și starea ce ocupă în viața civile. Se presuppone însă, că și celū mai de josū preotū, în timpulū în care învață spre a se pregăti pentru primirea daruluī și a funcțiunii preoțești, își agonisește atāta învățatură, ca, atātu în beserică câtū și afflā în lume, să știe a se purta cu unū tactū, care să facă onōre persōnei seī ca preotū și ca omū. Cu tōate acestea, cu dorere vedemū esemple triste în tōte zilele, că uniī dintrânșii, de și în beserică ca ministrii ai celorū sfinte trag respectul creștinilor credincioși și evlavioși; dar în împregiurările din affară, își uită cu totul de sine, și se pōrtă așia de strâmb și necuviințios, încāt nu e mirare că li se tăgăduesce respectul și prețiuire ce li s'ar cādē. Aū așiadar acei preoți cuvântū de a suspina și a plânge, că însărcinarea lorū e mare și sfântă, că

detoriile lor sunt multe și grele, și că cu toate acestea nu sunt socotiți, prețuiți și respectați după cum s'arū cuveni ?

Este tristă lucrul cu adevărat a vedea atât de înjosită demnitatea cea mare și sfântă a preotului, care este prietinelul cel nedespărțit al poporului, dela nașterea omului până la mórtea lui, care este mângăitorul lui cel dulce în toate necazurile și cinurile viații, și care, zicându așa, ține în mână sea mântuirea sufletelor credincioșilor ce se află sub păstoria lui. Dar ceea ce ne face să ne spăriem mai mult este, că prin nesocotința și desprețuirea personalității preoțești, se nesocotește și se desprețuiește chiar învățătura cea sfântă a căria preoții sunt predicatori, se recește chiar evlavia omenilor credincioși către cele sfinte, slăbește chiar credința, singurul mijloc de mântuirea poporului, și pătimizește însuși religiunea care este legătura prin care omul se împreună cu Dumnezeu. Și apoi poate cineva să prevadă urmările acele înfricoșate, când poporul va cădea în indiferentismul acelui gros și în nepăsarea acea brutale către religiune, de a trăi în lume fără mângăiere și de muri fără nici o speranță ?

Sunt foarte multe lipsele și defectele în purtarea din afară a unor preoți, încât s'arū părea că ei singuri vreun să silască pe oameni, ca să nu dea onora și respectul cuviințios scimeii și ciămării lor. Noi ne mărginim a aduce aici numai un defect, care bate foarte tare la ochi, care întunecă strălucirea demnității preoțești, și care, de și se vede mic, este însă o cauză mare a nesocotinței și desprețuirii pentru care preoții redică glasuri de plângeri amare. (va urma).

Ungaria.

Din Stuttgart se scrie: După ce din partea guvernului austriac s'au delăturat, prin legiuirea cea mai nouă, toate piedicile care opria până acum pe Germani de a emigra către Ungaria, și de a coloniza această țară binecuvântată de Dumnezeu, s'a deșteptat luarea aminte a acelor cari au plăcere de a emigra, și și-au îndreptat ochii către ținuturile Dunării de jos. Guvernul nostru (Virtemberg) încă s'a ocupat demult, precum știm, cu întrebățiunea aceasta. Fiindcă când va veni timpul, guvernul va face fără îndoială publicațiunile cuviințioase; de aceea am sfătui pe compatrioții noștri virtembergiani, ca mai întâi să aștepte acele publicațiuni, și apoi să se ocupe cu realizarea planurilor lor de a emigra către Ungaria (O. D. P.)

– Tălăriile, ce s'au întâmplat în timpii cei mai noi în Ungaria, au făcut mult de vorbă în public, și au dat ocaziune ca să se judece rău împrejurările acestei țări.

Tălăriile în Ungaria au fost totuși un lucru obicinuit; dar mai vârtos atunci când, în urma războierilor, o mulțime mare de oameni rămânea fără ocupațiune, și neavându mijloc de agonisirea hranei vieții, se împrăștia pe șesurile cele întinse ale acestei țări, care de sute de ani n'a avut nici o poliță regulată.

Este foarte învederat, că insurecțiunea din urmă a Ungariei a avut o urmare însemnătoare de a se înmulți aci tălăriile în măsură mai mare decât altă dată. Începutul și caracterul acestui război insurecțional, escesele cele selbatice și grozave, prădările, pustiirile și aprinderile cu care s'a însemnat armata revoluționară, au trebuit să demoralizeze foarte mult pe acei ce au luat parte la acele scene spăimântătoare. După ce cu o lovitură puternică se împrăștia grămezile acelea de oameni armați armați, în ale cărora șire intrase spiritul nesupunerii și al rebeliunii în contra principiului autorității legitime: și după ce prin jafurile și pustiirile războiului aceluia s'a întâmplat ca mulți oameni privați să și pierdă totă

averea și esistența; apoi din aceste împregiurări și altele multe ca acestea a trebuit să urmeze înmulțire tâlhărilor în țară. Dar și introducerea noului ordine de lucruri cu poliția regulată în Ungaria încă a avut o influință asupra înmulțirii făcătorilor de rele. Este cunoscut că, atât în orașele și cetățile Ungariei cât și pe puste, se afla un mare număr de oameni despre cari nu putea cineva să aibă opinie bună, și cari își ținea viața într'un mod periculos securității publice. Accum când se întinde mâna cea lungă a legii ca să-i ajungă, ei vreau să scape de dânsa, și se ascund în pădure și puste, de unde bat război cu soțietatea pacinică.

Ară greși cineva foarte rău, când ară vră să dea acestor tâlhării un caracter politic mai adânc. Cu adevărat nu e îndoială, că între tâlhării acestia, cari poartă război în contra vitelor țeranilor, sunt și de aceia cari sunt vrăjmași ordinei legale. Către acesta credem, că partida resturnătoră pune pe simpatiile acestor hoți mai mare temei, decât guvernul legitim care îi gonește și îi nimicește. Se pare însă că însemnătatea lor politică nu se întinde mai departe. Acești tâlhării nu sunt plenerii și campionii unei revoluțiuni ce ară pot să prorumpă, ci niște remășițe miserabilă împrăștiată a le celei învinse. În fără delegile lor nu se cunoște nici o sistemă politică, decât pofta statornică după averea oamenilor. Ei jefuesc pe oamenii cari se întornă dela târguri, fără să-i întrebe care le este credința politică. Ei caută numai după bani, după lucruri prețioase, după cai, arme, vin, dar nu după simțimente politice. Pe țeranii mai avuți încă îi jefuesc cu aceeași necruțare, cu care prădeze pe proprietarii de pământ. Câte odată nu scapă de jafurile lor nici ciar persoanele acelea, care le au dat scăpare și ajutoriu.

Este lucru firesc, că tâlhării aceștia caută, pe cât pot, a-și da o aparință romantică în ochii mulțimei cei credule și înspăimântate: căci și criminalistul cel mai căzut încă se silește a da fărădelegilor se un motiv mai înalt, decât numai un interes propriu de rând. Către acesta se înțelege ușor, că pretestele motivelor lor politice, înaintea unor rău cugetători cari n'au fost încă predați și maltracți, deșteptă un fel de compătimire cu acești indivizi periculoși securității. Dar printr'asemenea numai acela se poate înșela, care vrea să se înșela, se care nu cunoște împregiurările.

Când judecata belică a osândit la mărte în timpul din urmă pe vreocăți va asemenea tâlhării, dându-le numire de Guerila, acesta a făcut-o pentru că acei indivizi s'au însemnat într'adevăr în revoluțiunea trecută prin asemenea purtare. Nepărtinirea cea stașnică și conștiințioasă a acestei judecăți, a trebuit să specifice curat caracterul criminal, cu care se fălesc înaintea mulțimei oamenilor hoți și tâlhării, cari și fără acesta nu pot să scapa de mâna dreptății. În analele justiției criminală s'au văzut tot felul de tâlhării nobili, resbunători ai umanității, resbunători ai legii, fanatici politici și ciar religioși; dar toți au jefuit și au prădat, fără să se țină strâns de ciământul lor cea înaltă cu care se fălia; și nimbul lor romantic a perit curând pentru fiecare din admirătorii lor, cari au avut nenorocirea de a-i cunoște mai de aproape.

Guvernul își cunoște detoria sea: el nu v'ă sufferi nici într'un cip astufel de turburări extraordinare și periculoase securității publice, și-și va îndoii energia spre a întimpina pe acei făcători de rele și spre a împedica acele fărădelegi.

(După Correspundința austriacă.)

Austria.

În ședința ce a ținut-o consiliul municipal al Vieni în 21. Decembrie trecut, s'a hotărât ca pentru anul curgător să se slobodă suma de 150,000. fl. m. c. pentru zidiri de școle. După socotelile anului 1852. s'a văzut, că municipalitatea a cheltuit pe anul trecut pentru scopuri școlare 192,920; pentru lefele personalului învățătoresc a cheltuit 120,150 fl.; pentru lemne de încălzit și instrumente școlare 19,307 fl.; pentru reparații și zidiri 18,959 fl.; chirie pentru case de școle 30,163 fl.; pentru stipendii și patronate 4338. fl.

– Se crede, după cum zice unele gazete, că M. S. Regele Prusiei va veni la Viena în luna lui Februarie, spre a face vizită curții de aici, după cum și M. S. Împăratul Francisc Iosif a cercetat Berlinul în luna trecută.

– Între zidirile cele mai însemnate, ce sunt a se redica în reședința Viena, se numără cele treisprezece case mari, pe care Baronele de Sina le stăpânește acum în suburbiul numit Landstrasse. Se propusese ca în primăvara viitoare să se dărâme casele acestea, și în locul lor să se zidescă altele noi; dar nu e hotărât decât cu adevărat se va începe lucrul. Fiind că casele acestea sunt toate una lângă alta, de aceea se vor zidi toate după un plan, și totuodată se va descinde acolo și uliță nouă. Este știut că Baronele Sina este cel mai mare proprietar de case în Viena.

Franța.

Paris 7. Ianuarie. După ce cele trei puteri nordice, Austria, Prusia și Rusia au recunoscut împărăția lui Napoleone, și după dănsle au urmat statele confederate din Germania, și alte state care mai întârziaseră, gazeta franceză Constituțională scrie următoarele: „împărăția s'a recunoscut și s'a primit de toate națiunile civilizate. Și cum putea fi altminterea? Au Suveranul, pe care și la altele Franța, nu este el principala acela rezoluție, care la intrarea în stăpânire, în timpul când puterea sa era amenințată de o cameră vrăjmașă, a primit publice politica ordinei, și a trimis o armată la Roma spre a înălța ear scaunul Papei, și care înainte de a nimici spiritul revoluționar prin lovitură de stat, 'la fost învins încă în 13. Iunie pe ulițe? Poate Europa care în anul 1848. a fost pustuită prin războiul civil și a fost pătată cu sânge, să fie nerecunoscătoare și nedreptă față de acela care, mântuind soțietatea în Franța, a apărut celelalte țări de resturnări noi și mai înfricoșate?”

– Deși s'a publicat prin gazete că formula scrisorii de recunoștere din partea Rusiei ar fi fost asemenea cu a altor puteri: dar mai circulă și altă versiune, că Rusia în locul de formula „fratele meu,” ar fi întrebunțiat în scrisoarea de recunoștere titlul oficial „Sire” și „Majestate.” Aceasta înseamnă, că Rusia recunoște pe Napoleone pentru căci 'la altele poporul, ear nu pentru că fiind nepot al lui Napoleone cel mare, ar avea vreun drept de moștenire la tron. Se zice că împăratul, când i s'a făcut cunoscut cuprinsul scrisorii, s'ar fi necăjit și că ar fi fost mai gata să publice în gazeta oficială o notă, prin care să arate că a rupt toate relațiile cu Rusia. În consiliul ministerial, partida iubitoare de război ținea cu împăratul; dar Ministrul Fuld a îmblânzit totu lucrul, zicând, că împăratul să se mulțumească cu recunoșterea aceea, cu care a fost mulțumit și Ludovic Filip pe care totu asemenea îl recunoscuse Rusia. Muinduse atunci împăratul, a poruncit ca să poftescă la audiență pe D. Ciselefi, Ambasadorul Rusiei. S'a trimis și la bursă un Agent ca să însuflețescă cursul care scăzuse; dar a sosit târziu și așa rentele ear merseră îndărăt cu un franc.

– Besereca cea mare sf. Genovefa din Paris, în timpul revoluțiunii dela 1792. s'a strămutat în Panteon, unde se aşseza spre odihnă oasele tuturor bărbaţilor celor mari, prin care s'a strălucit Franţa. Împăratul Napoleone de acum dată voiă ca beserica acăsta să se descidă ear spre slujba dumnezească, ceea ce s'a făcut cu mare pompă. Se zice că reparaturele şi podoaba din lăuntru va consta pe Stat 5. milioane franci.

Anglia.

London 6. Ianuarie. Rară s'a întâmplat ca un Ministeriu să primescă administraţiunea în împregiurări atât de favorabilă ca cel de acum. Din allegeriile cele noue ce s'a făcut, toate au eşit în favorea lui; din gazete numai două ceva mai însemnatrice sunt în contra lui; opiniunea publică a ţării îi este favorabilă; statele dinaffară privesc cu o stimă curată la acăsta împreunare de ómenii de talent şi de strălucire politică; la acăsta se adaogă că Ministeriul acesta găseşte vistieria statului plină de bani, şi în loc de a porta grige ca să accopere un deficit, va avé plăcuta detoriă de a mai micşiora contribuţiunile, se de a întrebuiţa bine prîsosul de bani.

– Flota de resboii a Angliei, care tot strigă că nu este appărată destul de bine, stă acum din 545. corăbii, din care unele sunt în activitate, altele nu. Aceste corăbii au dela 2. până la 120. tunuri una. Dintr' acăsta mulţime de corăbii, 180. sunt vapore armate cu tunuri şi cu maşini de o putere dela 100. până la 800. de cai. În suma acăsta nu se socotesc corăbiile cele mai mici ale Guberniului, şi acel care slugesc spre a păzi la vămii. Acăsta flotă înfricoşiată are spre slujba sea în timp de pace 140,000 matrosi învăţaţi, 2000 de matrosi tineri, 15,000 soldaţi marinari împărţiţi în 4 divisiuni se de 102 companie. Affară de acestia mai sunt 7. brigade de voluntari pe la arsenale, cari sunt toţi artileristi învăţaţi, şi 3 batalioane de păzitori ai Țermilor.

– O gazetă anglică scrie următoarele: Ne aflăm în poziţiune de a face cunoscut, că Lordul Aberdeen, preşedintele ministeriului de acum, care mai nainte a fost un împotrivor mare la emancipaţiunea Evreilor, şia scimbat în timpul din urmă ideele în privinţa acăsta, şi acum sprigine păreriile acelora cari cer, ca evreilor să li se de egalitate politică. Casa Rotşild speră, că nu va trece sesiunea viitoriă a parlamentului, fără ca Baronele Lionel Rotşild să'şi primescă locul în parlament, ca deputat al părţii ce mai însemnate din London.

Turcia

Constantinople 1 Ianuarie. Masa de trupe ce s'a pornit de mai multe părţi în contra Montenegrinilor, se zice că s'arū sui la 27 batalioane. Se scrie că acăsta putere va fi de ajuns numai spre a goni pe Montenegrini în munţii lor; ci ciară spre a cuprinde şi munţii. Ministeriul turcesc de resboii a trimis lui Omer Paşa spre dispoziţiune mai mulţi officiali din statul general ca să comāde coloanele de atac. În Constantinople se crede, că Montenegrinii au mai mulţi officiali şi altileristi străini. În toată întâmplarea se pare că drama Montenegrului se apropie de sfârşit.

– Poarta otomană se încurcă tot mai adânc. Ea lucră tocmai ca cum arū voi să se lovescă de toate laturile, pentru ca să silescă pe puterile Europei spre a'î hotărâ soarta. În cauza sfântului mormânt aci a favorat pe Greci, aci pe Latini. Deocamdată ea a împlinit dorinţele Rusiei, care appără interesele Grecilor, şi a vătămă pe Craţia care sprigine cauza Latinilor. Dar tot deodată a dat Rusiei

ocasiune de a reclama, pentru căci Poarta n'a lăsat ca să se citească în public fermanul trimis către Patriarhul din Ierusalim în privința sf. mormânt. Guvernul rusesc s'a supărat, dar a lăsat lucrul așa. De atunci Poarta a dat Rusiei ocaziune nouă de reclamațiune. La peștera din Vitfleem avea în timpii mai de mult și Latini și Grecii și Armenii câte o cieă. Dela un timp încoci Latini perdură dreptul acesta, și Franțosii vrură acum ca ear să'lă dobândescă. Poarta a ascultat cererile guvernului franțozesc; dar în loc de a da Latinilor a treia cieă precum a avut mai de mult, ea luă ceea Grecilor și o dete Latinilor. Este învederat că Rusia nu va sufferi acesta, și D. Ozerof, însărcinatul cu trebile diplomatice rusești, va raporta la Petersburg. Se vede că printr'acésta Poarta a vrut să'și resbune orecum în contra Rusiei pentru purtarea ei către Montenegri. Dar care îi va fi rezultatul?

India.

Parlamentul anglic de acum are să hotărască despre privilegiul companiei anglice din India, și după obicei a și alles un comitet compus din cei mai însemnați bărbați de stat ai parlamentului. Acest comitet a ciămat înaintea sea și a ascultat o mulțime de officiali civili și militari și oameni privați, cari s'au aflat în serviciul companiei indice. Raportul ce acest comitet a făcut către parlament în privința Indiei cuprinde peste o miă de foi, și se întinde asupra stării financiale a țării acesteia; dar totuodată atinge și starea politică a ei.

După datele din acest raport aflăm, că posesiunile anglice din India cuprind o întindere de pământ de 30,000. mile geografice pătrate cu 99,409,902. suflete. Statele indice care sta sub protecțiunea Angliei au o întindere de pământ peste 30,000. mile geografice pătrate, dar cu o poporațiune abia de 52,359,051. suflete. Socotind că protecțiunea este mai ca și stăpânirea, se pôte zice că Anglia stăpânește în India o întindere de pământ cu 150,000,000. suflete de lăcuiitori. Ară crede cineva că spre a ținea atâta loc și atâți ómeni în supunere, Anglia întrevuințază o armată de spăriat; dar nu e așa. Tótă armata Angliei din India se sue la 289,592. soldați; dar aceștia nu sunt toți Anglii, decât numai 49,408, iar ceilalți 240,000. sunt Indiani. Cu această mână mică de ómeni, Anglia trage la sine bogăția Indiei și se folosește de dânsa. Dar când acea armată indiană de 240,000. va fi învățată toată diștiplina și toată tactica europénă, óre atunci cum va mai poté Anglia să țină India în starea în care o stăpânește astăzi?

Lordul Elenborug, care sub ministeriul lui Peel a fost președinte al comitetului compus pentru trebele indice, a povestit următoria anecdotă: „Aplecarea parlamentului de a lăți cunoștințe și cultură între lăcuiitorii Indiei, se pare că va aduce un pericol nou. Îmi adduc bine aminte de o vizită ce mia făcut Dvarcanaut Tagore, cel mai învățat Indian care a venit în Anglia, și cel mai învățat din țara aceea. Într'o diminéță când citiam în gazete o cuvântare ce Dvarcanaut Tagore a ținut despre creșterea și învățatura Indianilor, eată că intră la mine însuși el, și îi zisei: „Tocmai acum citesc cuvântarea Domniei tele despre creștere.“ „Sa tipărit?“ mă întrebă el. „Da, îi respusei; aici la noi se tipărește tot;“ dar noi putem în casa acesta să vorbim amândoi slobod, fără să ne temem că se va auzi. Domnia tea știi că unii din compatrioții mei vreu să dea învățatură și creștere Indianilor. Eu cred că de se vor implini dorințele lor, Anglii nu vor poté atunci rămâne în India mai mult de trei luni. „Ba nici trei săptămâne“ îmi tăie el vorba și avea dreptate. Lordul Elenborug zice comitetului să cugete, cătu e de periculos a da Indianilor posturi în administrațiunea Indiei, cătu e de periculos a le face

scoale. „Dacă se voru aşseza şi drumuri de feră, adăogă elă, cum va fi cu potinţă ca să ne putem ţine stăpânirea noastră peste ţerile acelea ? Acésta ară fi în contra minţii celei sănătoase. Nică un poporă cultivată nu se va supune stăpânirii noastre.“ – Acésta zisă cu alte vorbe înseamnă: lăsaţi pe Indiană în neştiinţa loră, pentru ca să remăná în sclavia anglică. (Loidulă).

Ţera romănescă.

După cum se aude, direcţiunea plutirii cu vapórele pe dunăre a descisă negoţiaţiuni cu guberniulă ţerii romăneşti, spre a face râulă Argeşiuă plutelnică, ceea ce se poate uşioră practica. Dacă Argeşiuulă se va uni cu râulă Dâmboviţa aproape de Bucureşti, atunci se voră sui vapoarele până la capitala ţerei acesteia.

Înştiinţare dela espeditura Telegrafului.

De şi s'a fostă hotărâtă ca numai atătea esemplarie din gazeta acésta să se tipăriască, pre câtă va fi de mare numerulă prenumeranţiloră la începutulă eşirii ei la lumină; dar fiinducă ună întârziă foarte multă, şi cu toate aceste totă ceră ca să li se trimită toţi numerii dela începută; noi măi publicămă şi cu ocasiunea acésta, că acei cariă voră întârzia cu prenumeraţiunea peste 20. Ianuariă, nu voră poté căpăta nică într'ună cipă numerii cei dintăiă.

Correspundinţă.

Dluă. I. P. din Banată. Nu meritămă nică o laudă. Foaia este a poporului romănă. Iubitoriă de citire să o sprigine cu prenumeraţiunea. Înţelliginţa cu articolă de correspundinţe.

Cursulă baniloră la Viena în 14. Ianuariu. Calend. Noă.

Aurulă _____	113¼
Argintulă _____	108.

Redactor respunzătoriu: **Aaron Florian.**

Editura şi tipariulă Tipografieă diecesane.